

Hundens dårlige vaner - hvad gør vi ved dem?

At definere en hunds dårlige vaner er noget af et temperamentsspørgsmål. Det, der af nogle opfattes som irriterende og dårlige vaner, ser andre som udtryk for hundens personlighed og selvstændighed. Men visse uvaner bør man nok efter bedste evne prøve at slippe af med.

Af hundeadfærdsterapeut Merethe Børgart

I denne artikel vil jeg komme ind på nogle af de dårlige vaner hos hunde, som jeg oftest hører om. Samtidig vil jeg forklare, hvad man kan gøre for at ændre den uheldige adfærd.

Hunden hopper op

Det kan være til stor irritation, når hunden hopper op - ikke kun hvis det gælder én selv, men også hvis den hopper op ad de gæster, der måtte komme til huset, eller måske endda op ad fremmede mennesker, som hunden møder på de daglige gåture.

Den naturlige grund til at springe op er, at hunden vil op i øjenhøjde med os mennesker - og eventuelt slikke i vores mundvige. Det er en adfærd, hundene bruger indbyrdes, for på den måde at vise deres underdanighed - og at de ikke er farlige. Man ser det specielt med helt små hvalpe, når de møder større (voksne) hunde - så søger de hen til munden og vil slikke dem om mundvigene for på den måde at fortælle, at de er ufarlige.

Det er naturligt for hvalpen at hoppe op ad sine mennesker, når den kommer hjem i sit nye hjem - og gerne over for alle, som den møder i den forbindelse. Som oftest får hvalpen lov, måske ikke af alle, men den får lov, fordi man jo synes, at denne "lille uldtot" er uimodståelig og sød. Hvilket den jo også er. Men den holdning kan ændre sig lidt, når den efterhånden vejer 40 kg og har mudder på poterne...

Så længe hunden oplever, at den

får noget ud af det, at den får kontakt, så vil den blive ved. Det at få noget ud af kontakten kan såmænd også være, at man skubber hunden ned og siger "Nej, hold nu op" - eller hvilke ord der ellers kommer ud af munden på én. Hunden oplever det som kontakt og berøring, og det er jo fint, så i dens verden fungerer det efter hensigten.

Det bedste, man kan gøre i den situation, er at vende ryggen til hunden, når den springer op. På den måde viser man hunden - med sit kropssprog - at man ikke ønsker/billiger dens adfærd og derfor afbryder kontakten ved at vende den ryggen uden at sige et eneste ord - ej heller at kigge på hunden. Når hunden så står stille med alle fire poter på jorden, så kan man klappe og sige: "Hej" o.s.v.

Når kontakten afbrydes, ved at man vender hunden ryggen, så vil den hurtigt finde ud af, at det ikke kan betale sig at springe op, for kontakten afbrydes. Hunden vil naturligt forsøge andre ting for at opnå kontakt, og det kan ganske udmærket være med alle fire poter i jorden samtidig. Når det sker, vælger man så at hilse på hunden, og give den kontakten, så hunden oplever, at den adfærd betaler sig.

I den forbindelse er det vigtigt at sige, at det jo gælder for alle mennesker, at de skal vende hunden ryggen, når den springer op. Selvom der skulle være en enkelt eller to, som ikke synes, det betyder noget, at den springer op, så betyder det noget for hunden, at man er konsekvent.

Så i dette tilfælde (som så man-

ge andre) gælder "opdragelsen" også menneskerne i hundens nærhed.

Hunde, der er usikre over for andre hunde eller børn på gåturen

Usikkerheden viser sig ved, at hunden bliver skræmt, at den gør, eller at den vil gøre udfald. Usikkerheden skyldes som regel enten manglende prægning eller dårlige oplevelser fra tidligere i livet.

For at få vendt billedet om i hundens hoved er det vigtigt, at hunden ikke tvinges til at se eller

hilse i de situationer, hvor den reagerer, men afledes, når det "farlige" kommer forbi. Det kan gøres ved, at man giver hunden lækre godbidder, inden den reagerer, således at man roser den adfærd, hunden har, når den nøjes med kun se det, der er på vej.

Det er altid godt at stå stille med hunden og sørge for, at den bliver beskæftiget med noget mere spændende. Så lav gerne nogle simple øvelser med hunden samtidig med, at der er gode belønninger for at udføre opgaven. I starten er man måske 10-15 meter væk fra det, som udløser adfærd, men stille og roligt i takt med, at hunden bliver mere sikker, kan man nærme sig mere og mere. Sørg hele tiden for, at det er positivt for hunden. Undgå at skælde ud. Da denne adfærd som oftest bunder i usikkerhed, vil hunden blot opleve, at den heller ikke kan stole på dig som ejer, og derfor vil den efterhånden reagere endnu mere. Du skal naturligvis heller ikke rose, men vær rimelig neutral, og sæt noget mere spændende i gang for hunden. Det kan være søgeøvelser, hvis du har en hund, som kan lide at bruge sin næse. Igen kan meget gøres ved, at godbidderne er ekstra lækre. Sådant lidt tørret lever eller torsk få de fleste hunde til at stikke næsen i græsset.

Hunden tigger

En anden dårlig vane er hunde,

som tigger ved kaffebordet eller måske endda spisebordet.

Det er som regel startet med, at hunden på et eller andet tidspunkt har fået noget ved bordet og dermed er blevet klar over, at det er et godt sted at holde sig til. Så for at stoppe at hunden tigger, må al fodring i nærheden af bordet ophøre, og skal hunden have rester fra middagsbordet, skal de ikke gives direkte efter, at man er færdig med at spise. Man kan i givet fald gøre det, at resterne runder køkkenbordet i et stykke tid, inden hunden får dem, så der ikke er en direkte sammenhæng mellem spisebordet og rester i skålen.

Giv hunden et alternativ til at tigge. Sørg for, at den har noget at beskæftige sig med, inden I går til bords. Det kan være godbidder, som skal søges eller trilles ud af en bold/terning m.m. Jo flere gange

hunden oplever, at den ingenting får ved bordet, jo nemmere er det at aflede dens opmærksomhed fra bordet. Og til sidst gider den ikke længere stå/sidde og vente, for der falder jo alligevel ikke noget af. Men det kræver konsekvens og "styrke" fra alle omkring bordet, for det kan være svært at modstå de skønne hundeøjne. Men bare en enkelt gang - og man kan starte helt forfra.

Hunden gør foran en forretning

Grunden til, at hunden gør eller huler, når den bliver sat foran en forretning, er som oftest en form for usikkerhed og hundens måde at give udtryk for sin utilfredshed på.

Det er vigtigt ikke at skælde hunden ud eller råbe ad den. Det gør som regel bare problemet større og dens gøen eller hulen højere.

Man skal lære hunden, i små intervaller, at det er ok at vente udenfor. Alt efter hvor stort problemet er, kan der være forskel på, hvor "småt" man skal begynde. Men som ejer ved du bedst selv, hvornår hunden begynder at gø eller hule, og du skal så starte lige inden, at det stadie (den afstand) er nået, så det altså bliver, hvor hunden stadig er stille.

Hunden skal roses for at være stille, og så længe der ingen lyd er, kan der gives belønning i form af godbidder. Så bygger man ganske langsomt mere og mere afstand/tid på - men man går ikke videre, før-

end hunden er helt tryk og stille. Så alt efter problemets størrelse kan det tage fra en lille uge til flere måneder - vel at mærke med daglig træning.

Forestil dig, at du sætter en meter på ad gangen i afstand. Når du kommer dertil, hvor hunden ikke kan se dig, så er det i starten kun 5 sekunder, at du er væk, inden du går tilbage til hunden og roser den og giver en belønning. Dernæst går du væk i 10 sekunder, 30 sekunder, 1 minut, 5 minutter osv. osv. Men gå ikke længere, før du er helt sikker på, at hunden intet siger. Derfor er det en god idé at have en "træningspartner", som kan holde øje med hunden - dog uden at hunden kan se vedkommende, for så er effekten der ikke. Hvis hunden kan se en anden, den kender, er det jo ikke så farligt, at du går væk og er ude af syne.

Hvis hunden gør eller huler,

mens disse intervaller trænes, så skal man gå tilbage til det sidste "trin", hvor hunden var stille og tryk.

Jeg vil nu ikke anbefale, at hunden skal stå og vente ret længe

uden opsyn. Det kan gå, når man er hos bageren og samtidig kan kigge ud, hvor hunden sidder, men jeg ville ikke selv lade min hund være helt uden for mit synsfelt. Man ved jo aldrig, hvem der passerer, og en uheldig oplevelse kan faktisk sætte ret dybe spor i hunden, netop fordi den ingen flugtmulighed har og derfor er nødt til at reagere, hvis den føler sig truet. Og så undgår man også, at ens hund skulle blive stjålet eller bliver syg af kulde eller varme.

Det var nogle af de dårlige vaner, som der kæmpes med ude i de små hjem. Og jo længere tid den dårlige vane har været der, jo længere tid kan det tage at pille den af igen. Men intet er umuligt. Dog kan det kræve en god portion tålmodighed.

*God jul og godt nytår til alle
Merethe Børgart*